

Arrest

nr. 108 751 van 29 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat V. NEERINCKX en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 16 januari 2013 dient de verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2 Op 6 februari 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (veilig land). Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven van 6 februari 2013 aan de verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shkodër. U bent in het bezit van de Albanese nationaliteit. Toen u zestien jaar oud was, leerde u in een café R. N. kennen. U werd meteen verliefd op hem. Een drietal weken later verklaarden jullie elkaar de liefde. Jullie startten daarop een relatie. Jullie gingen vaak op café. Jullie spraken ook soms af in een hotelkamer of hadden seksuele betrekkingen in het huis van R. wanneer zijn ouders niet thuis waren. Niemand was van jullie relatie op de hoogte aangezien

homoseksualiteit in Albanië een taboe is. In december 2011 besloten uw ouders om met het gezin naar België te komen omwille van de medische problemen van uw vader. Gezien u toen nog minderjarig was, dienden enkel uw ouders, H.H en H.V, op 20 december 2011 een asielaanvraag in. Op 1 februari 2012 werd hierin door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen. Op 14 mei 2012 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw ouders waren hierna van plan terug keren naar Albanië. Uw vader had echter ondertussen vermoedelijk via zijn broers vernomen dat u homo bent. Hij bedreigde u met een mes en wilde u vermoorden. U vluchtte hierop uit het opvangcentrum. U leefde maanden in verschillende stations in België en logeerde af en toe bij een vriend. Hierbij raakte u uw paspoort verloren. Sinds u in België bent had u eenmaal contact met R. Daar u intussen meerderjarig geworden bent, vroeg u op 16 januari 2013 voor het eerst zelf asiel aan. U bent in het bezit van uw Albanese identiteitskaart, uitgereikt op 20 september 2011.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt.

U verklaarde dat u als homo het gevaar loopt in Albanië gedood te worden door uw familie of clan.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw beweerde geaardheid niet aannemelijk gemaakt hebt. Eerst en vooral kon u slechts zeer weinig details verschaffen over R. N., de man met wie u een tiental maanden een relatie gehad zou hebben en die u heeft doen inzien dat u homo bent (CGVS, p. 4-5). Zo kende u zijn geboortedatum niet. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u hier nooit naar gevraagd hebt, overtuigt niet (CGVS, p. 6). Hoewel u wist dat hij aan de hogeschool studeerde, wist u niet aan welke hogeschool en wist u ook niet welke studierichting hij volgde (CGVS, p. 6-7). U wist voorts niet in welke school van Shkodër hij zijn middelbare studies had gevolgd. Toen naar zijn hobby's werd gevraagd, kon u enkel zeggen dat hij studeerde, thuis bleef en op café ging (CGVS, p. 7). U kon niet zeggen welke muziek hij graag hoorde of welke films hij graag zag (CGVS, p. 8). Hoewel u wist dat zijn moeder werkte, wist u niet wat haar beroep was (CGVS, p. 6). Toen u werd gevraagd zijn uiterlijk te beschrijven, bleef u bij een vage beschrijving: u zei dat hij even groot was als u, misschien wat groter, een beetje molliger dan u was en donker haar had. Toen u expliciet werd gevraagd wat de kleur van zijn ogen was en of hij lang of kort haar had zei u dat hij blauwe ogen en kort haar had. Gevraagd naar andere uiterlijke kenmerken, bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p. 7-8). U kende zelfs niet eens een naam van een van zijn vrienden en u wist niet of hij reeds een relatie had gehad voordat hij met u een relatie begon (CGVS, p. 8, 9). Gezien u verklaarde dat jullie elkaar erg frequent zagen, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details kent over uw partner (CGVS, p. 9). Ook over (de start van) jullie relatie zelf bleef u uitermate vaag. Toen u gevraagd werd jullie eerste ontmoeting te beschrijven zei u enkel dat jullie elkaar op café hebben leren kennen. Gevraagd naar wat tijdens die eerste ontmoeting gebeurd is, kon u enkel vertellen dat jullie elkaar ontmoet hebben en toen begonnen te praten. Jullie gingen dan naar zijn huis en dronken koffie. Op de vraag hoe jullie aan elkaar duidelijk gemaakt hebben dat jullie gevoelens hadden zei u enkel dat dit tijdens het praten was. U gaf hetzelfde algemene antwoord op de vraag wanneer u beseftte dat u verliefd was op R. (CGVS, p. 5). Gevraagd naar enkele concrete anekdotes die tijdens jullie relatie gebeurd zijn, kon u enkel antwoorden dat jullie

naar zijn huis of naar koffiebars gingen (CGVS, p. 8). Op de vraag waarover u sprak met R. antwoordde u dat jullie gesprekken gingen over het leven in het algemeen en dat jullie het leven wilden delen (CGVS, p. 9). De verklaringen over uw relatie komen dan ook totaal niet doorleefd of overtuigend over. Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u na uw vertrek uit Albanië slechts eenmaal contact opnam met R. (CGVS, p. 10). U gaf als verklaring voor het feit dat u niet vaker contact opnam, bijvoorbeeld via internet, dat uw vader ziek was (CGVS, p. 11). Toen uw ouders teruggekeerd waren naar Albanië hebt u echter ook geen contact meer opgenomen met hem (CGVS, p. 12). U verklaarde hierover dat het niet mogelijk was zonder hulp in België. Deze verklaring houdt echter geen steek. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan uw beweerde relatie met R. geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Gezien u expliciet verklaarde dat u dankzij R. uw geaardheid was te weten gekomen (CGVS, p. 4-5), komt tevens de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid fundamenteel op de helling te staan. De geloofwaardigheid van uw voorgewende homoseksuele geaardheid wordt overigens bijkomend ondermijnd doordat u, hoewel u reeds meer dan een jaar in België verblijft, zich nog op geen enkele manier geïnformeerd heeft over ontmoetingsplaatsen voor homo's, homo-organisaties of de wetgeving omtrent homoseksualiteit in België. U wist zelfs niet wat de Gay Pride is (CGVS, p. 12-14). Van iemand die verklaart homoseksueel te zijn en net omwille van het feit dat hij zijn geaardheid niet kan beleven in zijn land van herkomst zich in België wil vestigen kan echter verwacht worden dat hij zich hierover op zijn minst informeert.

Gezien geen geloof gehecht kan worden aan uw relatie met R. en aan uw homoseksuele geaardheid, is het evenmin geloofwaardig dat uw vader u bedreigd zou hebben en dat u omwille van uw geaardheid bij terugkeer naar Albanië gevaar zou lopen. Gezien u verklaard had nooit iemand op de hoogte te hebben gebracht van uw relatie, is het hoe dan ook niet aannemelijk dat uw vader dit te weten zou gekomen zijn (CGVS, p. 8-10).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat er aan uw vluchtmotieven geen enkel geloof kan worden gehecht.

Uw identiteitskaart bevestigt enkel uw identiteit en nationaliteit die hier niet ter discussie staan."

2. Over de rechtspleging

De verzoeker heeft de Raad overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesesamenvatting in te dienen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De verzoeker licht het middel als volgt toe:

De weigering van inoverwegingname van de Commissaris-Generaal is in essentie gesteund op de overweging dat verzoeker zijn geaardheid niet aannemelijk zou maken.

(i) Nopens de relatie van verzoeker met R.

1. Verzoeker heeft precieze en coherente verklaringen afgelegd over de persoon van R. en zijn relatie met R.

De opmerkingen geformuleerd door de Commissaris-Generaal zijn niet dienstig.

Het is inderdaad zo dat verzoeker bepaalde zaken over R. niet kon meedelen, doch zulks betekent uiteraard niet dat hun relatie zomaar als ongeloofwaardig kan worden afgedaan.

Primo kan worden opgemerkt dat verzoeker in alle openheid en eerlijkheid op de vragen heeft geantwoord; dat hij eerlijk verklaarde dat hij bepaalde zaken niet wist, bevestigt de oprechtheid van zijn verklaringen.

Verzoeker kon bepaalde antwoorden ook perfect fingeren of verzinnen; voor de Commissaris-Generaal is het immers onmogelijkheid om de juistheid van die verklaringen te verifiëren.

Dat hij niettemin het antwoord verschuldigd blijft, ondersteunt, tegen de schijn in, zijn geloofwaardigheid.

Het grieft verzoeker zeer dat de Commissaris-Generaal zich enkel toespitst op de zaken die verzoeker niet wist, en daarbij de integraliteit van zijn verklaringen - in hun samenhang - manifest veronachtzaamt, (p. 5-10 van het gehoorverslag)

2. De Commissaris-Generaal houdt anderzijds onvoldoende rekening met het specifieke karakter van de relatie van verzoeker en R.

Dit was een eerder korte en eerder gesloten relatie; noch verzoeker, noch R. zijn communicatief of verbaal van aard.

Een en ander is ook duidelijk gebleken tijdens het gehoor, waarop verzoeker een bijzonder timide en gesloten indruk gaf.

De relatie van verzoeker en R. was, zoals dit vaker voorkomt in het homoseksuele milieu, vnl. lichamelijk van aard.

Ook dit verklaart waarom verzoeker bepaalde zaken niet wist te vertellen over de persoon van zijn vriend, R.

(ii) Nopens de homoseksualiteit van verzoeker

1. O.g.v. de twijfel nopens de relatie van verzoeker met R., wordt de geaardheid van verzoeker in twijfel getrokken door de Commissaris-Generaal.

M.b.t de waarachtigheid van zijn relatie verwijst verzoeker naar hetgeen hoger werd uiteengezet (cfr. supra 1)

2. De Commissaris-Generaal wijst er anderzijds ook op dat verzoeker zich niet zou hebben geïnformeerd over ontmoetingsplaatsen voor homo's of nopens de wetgeving op homoseksualiteit en dat hij "zelfs" niet wist wat de Gay Pride was.

De Commissaris-Generaal gaat voorbij aan de problemen welke verzoeker heeft gekend sinds hij in België was.

Verzoeker was op voor hem onbekend (Belgisch) grondgebied, in een preciaire leefsituatie (de asielaanvraag van de ouders werd afgewezen), en was bevreesd dat zijn ouders - met wie hij continu samenleefde- zouden te weten komen dat hij homoseksueel was.

In de gegeven omstandigheden had verzoeker logischerwijze geen behoefte om zijn seksualiteit verder te exploreren en te beleven.

Uiteindelijk kwamen de ouders de echte geaardheid van hun zoon te weten, waarop hij uit het opvangcentrum is gevlucht, en gedurende maanden in verschillende stations en bij een vriend logeerde; ook in deze omstandigheden -verzoeker was aan het overleven- had verzoeker logischerwijze geen behoefte om zijn homoseksualiteit te beleven.

3. De overwegingen van de Commissaris-Generaal zijn m.a.w. niet voldoende draagkrachtig om de homoseksualiteit van verzoeker in twijfel te trekken.

Verzoeker dient het voordeel van de twijfel gegund te worden; verzoeker verzoekt de Raad derhalve de bestreden beslissing te vernietigen zodat hij opnieuw kan gehoord worden over zijn homoseksualiteit en deze aannemelijk kan maken."

3.2 De verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een foutieve beoordeling gemaakt heeft waar de bestreden beslissing stelt dat de verzoeker zijn relatie met R. niet aannemelijk gemaakt heeft en dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers homoseksuele geaardheid. De verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht alsook van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Er dient hierbij op te worden gewezen dat de Raad bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

In casu wordt de schending van de materiële motiveringsplicht onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is

van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoeien op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het Koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de vreemdelingenwet, zoals van toepassing op datum van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië
- Bosnië-Herzegovina
- India
- Kosovo
- FYROM
- Montenegro
- Servië”

In de aanhef van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

De Raad merkt op het gegeven dat de aanvrager afkomstig is uit een land dat is aangemerkt als een veilig land van herkomst, een vermoeden impliceert dat er in zijn land geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. *“Het komt toe aan de asielzoeker om substantiële redenen op te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Slechts indien, ná individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”* (parl.stuk, DOC 53 1825/003).

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet de verzoeker dus niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli, BS 4 oktober 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

3.3 Het is *in casu* duidelijk dat de verzoeker afkomstig is van een veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, met name Albanië. Dit gegeven staat buiten betwisting. Bijgevolg geldt een vermoeden dat er in hoofdte van de verzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is en komt het aan de verzoeker toe om duidelijke en met substantiële redenen aan te tonen dat Albanië desondanks in zijn specifieke omstandigheden en in afwijking van de algemene situatie aldaar niet als veilig kan worden beschouwd en dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade. De bewijslast rust *in casu* derhalve op de verzoeker.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat de verzoeker niet duidelijk heeft aangetoond dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Meer specifiek heeft de commissaris-generaal geoordeeld dat er aan de vluchtmotieven van de verzoeker geen enkel geloof kan worden gehecht.

De verweerder komt tot die conclusie, onder meer, op basis van de volgende vaststellingen:

“U verklaarde dat u als homo het gevaar loopt in Albanië gedood te worden door uw familie of clan. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u uw beweerde geaardheid niet aannemelijk gemaakt hebt. Eerst en vooral kon u slechts zeer weinig details verschaffen over R. N., de man met wie u een tiental maanden een relatie gehad zou hebben en die u heeft doen inzien dat u homo bent (CGVS, p. 4-5). Zo kende u zijn geboortedatum niet. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat u hier nooit naar gevraagd hebt, overtuigt niet (CGVS, p. 6). Hoewel u wist dat hij aan de hogeschool studeerde, wist u niet aan welke hogeschool en wist u ook niet welke studierichting hij volgde (CGVS, p. 6-7). U wist voorts niet in welke school van Shkodër hij zijn middelbare studies had gevolgd. Toen naar zijn hobby's werd gevraagd, kon u enkel zeggen dat hij studeerde, thuis bleef en op café ging (CGVS, p. 7). U kon niet zeggen welke muziek hij graag hoorde of welke films hij graag zag (CGVS, p. 8). Hoewel u wist dat zijn moeder werkte, wist u niet wat haar beroep was (CGVS, p. 6). Toen u werd gevraagd zijn uiterlijk te beschrijven, bleef u bij een vage beschrijving: u zei dat hij even groot was als u, misschien wat groter, een beetje molliger dan u was en donker haar had. Toen u expliciet werd gevraagd wat de kleur van zijn ogen was en of hij lang of kort haar had zei u dat hij blauwe ogen en kort haar had. Gevraagd naar andere uiterlijke kenmerken, bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p. 7-8). U kende zelfs niet eens een naam van een van zijn vrienden en u wist niet of hij reeds een relatie had gehad voordat hij met u een relatie begon (CGVS, p. 8, 9). Gezien u verklaarde dat jullie elkaar erg frequent zagen, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details kent over uw partner (CGVS, p. 9). Ook over (de start van) jullie relatie zelf bleef u uitermate vaag. Toen u gevraagd werd jullie eerste ontmoeting te beschrijven zei u enkel dat jullie elkaar op café hebben leren kennen. Gevraagd naar wat tijdens die eerste ontmoeting gebeurd is, kon u enkel vertellen dat jullie elkaar ontmoet hebben en toen begonnen te praten. Jullie gingen dan naar zijn huis en dronken koffie. Op de vraag hoe jullie aan elkaar duidelijk gemaakt hebben dat jullie gevoelens hadden zei u enkel dat dit tijdens het praten was. U gaf hetzelfde algemene antwoord op de vraag wanneer u beseftte dat u verliefd was op R. (CGVS, p. 5). Gevraagd naar enkele concrete anekdotes die tijdens jullie relatie gebeurd zijn, kon u enkel antwoorden dat jullie naar zijn huis of naar koffiebars gingen (CGVS, p. 8). Op de vraag waarover u sprak met R. antwoordde u dat jullie gesprekken gingen over het leven in het algemeen en dat jullie het leven wilden delen

(CGVS, p. 9). De verklaringen over uw relatie komen dan ook totaal niet doorleefd of overtuigend over. Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u na uw vertrek uit Albanië slechts eenmaal contact opnam met R. (CGVS, p. 10). U gaf als verklaring voor het feit dat u niet vaker contact opnam, bijvoorbeeld via internet, dat uw vader ziek was (CGVS, p. 11). Toen uw ouders teruggekeerd waren naar Albanië hebt u echter ook geen contact meer opgenomen met hem (CGVS, p. 12). U verklaarde hierover dat het niet mogelijk was zonder hulp in België. Deze verklaring houdt echter geen steek. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan uw beweerde relatie met R. geen enkel geloof meer kan worden gehecht. Gezien u expliciet verklaarde dat u dankzij R. uw geaardheid was te weten gekomen (CGVS, p. 4-5), komt tevens de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid fundamenteel op de helling te staan. De geloofwaardigheid van uw voorgewende homoseksuele geaardheid wordt overigens bijkomend ondermijnd doordat u, hoewel u reeds meer dan een jaar in België verblijft, zich nog op geen enkele manier geïnformeerd heeft over ontmoetingsplaatsen voor homo's, homo-organisaties of de wetgeving omtrent homoseksualiteit in België. U wist zelfs niet wat de Gay Pride is (CGVS, p. 12-14). Van iemand die verklaart homoseksueel te zijn en net omwille van het feit dat hij zijn geaardheid niet kan beleven in zijn land van herkomst zich in België wil vestigen kan echter verwacht worden dat hij zich hierover op zijn minst informeert. Gezien geen geloof gehecht kan worden aan uw relatie met R. en aan uw homoseksuele geaardheid, is het evenmin geloofwaardig dat uw vader u bedreigd zou hebben en dat u omwille van uw geaardheid bij terugkeer naar Albanië gevaar zou lopen. Gezien u verklaard had nooit iemand op de hoogte te hebben gebracht van uw relatie, is het hoe dan ook niet aannemelijk dat uw vader dit te weten zou gekomen zijn (CGVS, p. 8-10)."

3.4 De verzoeker meent dat de commissaris-generaal ten onrechte besloot tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

De Raad merkt dienaangaande vooreerst op dat hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst. In deze hoedanigheid treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Als annulatierechter onderzoekt de Raad enkel of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

Waar de verzoeker betoogt dat hij precieze en coherente verklaringen afgelegde over de persoon van R, zijn vriend, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker er in zijn verhoor op het commissariaat-generaal niet kon zeggen welke de geboortedatum is van R, noch wat zijn studierichting is en dat hij zeer vage verklaringen aflegde en geen details kon verschaffen omtrent de hobby's van R, zijn uiterlijk, zijn verleden of hun gezamenlijke activiteiten. Bijgevolg kan de verzoeker moeilijk voorhouden dat hij precieze informatie omtrent R. verschaft heeft. Daarenboven erkent de verzoeker verder in het voorliggende verzoekschrift zelf dat hij niet in staat was bepaalde informatie over R. te verschaffen.

De verzoeker stelt verder dat zijn eerlijkheid over zijn onwetendheid, de oprechtheid van zijn verklaringen bevestigt. De verzoeker beperkt zich echter tot een louter subjectieve bewering. Hiermee brengt de verzoeker nog geen verklaring aan voor zijn onwetendheden, noch toont hij op enige wijze aan dat de commissaris-generaal te dezen op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de hem voorliggende gegevens zou hebben geoordeeld dat aan verzoekers vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht. De Raad verwijst naar de onder punt 3.3 weergegeven motivering van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal somt verscheidene onwetendheden en hiaten op in de verklaringen van de verzoeker over zijn beweerde homoseksuele relatie met R. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier (gehoorverslag d.d. 1 februari 2013) en worden door de verzoeker niet betwist. Gelet op de vele onwetendheden en vaagheden - zoals bijvoorbeeld de geboortedatum van R, zijn hobby's, precieze uiterlijk en hun eerste ontmoeting - kan de verzoeker niet voorhouden dat deze onwetendheden en vaagheden juist de oprechtheid van zijn verklaringen bevestigt. Van de verzoeker kon dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij in staat zou zijn om dergelijke gegevens omtrent de kern van zijn asielrelaas, met name zijn geaardheid en zijn relatie met R. te verschaffen.

In de mate dat de verzoeker verwijst naar de fysieke aard van zijn relatie met R. teneinde te rechtvaardigen waarom hij niet alle vragen over zijn relatie kon beantwoorden, merkt de Raad op dat de verzoeker een *a posteriori* verklaring uitwerkt aan de hand waarvan hij de tekortkomingen uit zijn asielrelaas tracht te rechtvaardigen. Tijdens het verhoor d.d. 1 februari 2013 heeft de dossier-

behandelaar uitdrukkelijk gevraagd of de verzoeker een seksuele relatie had met R. waarop deze bevestigend antwoordde. Gevraagd naar het begin van deze seksuele relatie verklaart de verzoeker dat dit *“anderhalve maand of twee maanden nadat (ze) elkaar hadden leren kennen”* plaatsvond. De verzoeker verklaarde tevens dat hij en R. voor de start van hun seksuele relatie regelmatig afspraken, koffie gingen drinken en gesprekken voerden. Op basis van deze gegevens lijkt het onwaarschijnlijk dat de relatie van de verzoeker en R. louter fysiek van aard zou geweest zijn aangezien de verzoeker verklaarde zijn vriend bijna twee maanden te kennen alvorens de relatie fysiek werd. De verzoeker slaagt er dan ook niet in de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven te weerleggen.

Waar de verzoeker stelt dat hij niet communicatief is en dat hij tijdens het verhoor een bijzonder timide en gesloten indruk gaf, merkt de Raad op dat deze waarneming gesteund is op een subjectieve interpretatie van de omstandigheden tijdens het verhoor. De Raad is dan ook niet in de mogelijkheid om de oprechtheid van deze vaststelling na te gaan of ze in overweging te nemen bij haar beoordeling.

Vervolgens stelt de verzoeker dat de verweerder bij de beoordeling van zijn kennis aangaande ontmoetingsplaatsen voor homo's of de wetgeving op homoseksualiteit, voorbijgegaan is aan de problemen die de verzoeker gehad heeft sinds hij in België verblijft. De Raad merkt echter op dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt dat dit onderdeel van de motivering *“bijkomend”* is waardoor het gekwalificeerd kan worden als een overtollig motief. De verweerder heeft reeds geoordeeld dat verzoekers homoseksuele geaardheid niet aannemelijk is aangezien zijn relaas omtrent zijn beweerde homoseksuele relatie met R. niet geloofwaardig geacht wordt en de verzoeker zelf verklaarde dat hij zijn geaardheid juist door deze relatie ontdekt heeft. De eventuele gegrondheid van een middel dat gericht is tegen een overtollig motief kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De verzoeker heeft dan ook geen belang bij dit onderdeel van het middel (RvS 23 januari 2002, nr. 102.836, RvS 30 oktober 2003, nr. 124.833).

Waar de verzoeker betoogt dat hem het voordeel van de twijfel gegund dient te worden, wijst de Raad erop dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en de commissaris-generaal overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., Genève, 1992, nr. 204) wat *in casu* niet het geval is.

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat de commissaris-generaal *in casu* op goede gronden en naar redelijkheid heeft geoordeeld dat aan de asielmotieven van de verzoeker geen geloof kan worden gehecht. Aangezien aldus uit de verklaringen van de verzoeker niet duidelijk blijkt dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, werd terecht besloten om de asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet ligt niet voor.

3.5 Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij als vluchteling zou worden erkend. Aangezien de bestreden beslissing een weigering betreft tot in overwegingname van een asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kan de verzoeker niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt immers geen standpunt ingenomen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, doch wordt slechts vastgesteld dat de asielaanvraag van de verzoeker als onderdaan van een veilig land van herkomst niet in overweging wordt genomen.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE